

Kemeran muutos sapettaa koneyrittäjiä

Koneyrittäjät kokevat joutuvansa hakkuiden yhteydessä tehtävien kantokäsittelyjen maksumiehik-si. Valtion kemeratukien muutok-sen myötä puun ostajat ovat myös muuttamassa kantokäsittelyn hinnoittelua, toteaa Koneyrittäji-en liitto tiedotteessaan.

Aiemmin tuki kattoi kantokä-sittelyn ainekustannukset koko-naan ja työstä maksettiin kuu-tioperusteinen korvaus. Uudessa kernerassa tuki on könttäsumma, 70 euroa hehtaarilta.

Koneyrittäjien mielestä on vää-rin, että useat metsäyhtiöt ovat ilmoittaneet maksavansa kanto-käsittelystä korvauksena saman 70 euroa hehtaarilta, joka ei vält-tämättä kata työn kustannuksia. Yrittäjät haluaisivat hinnoittelun kuutioperusteiseksi. Metsänhoi-toyhdistys Etelä-Karjalan toi-minnanjohtajan **Markku Vaario** uskoo, että muutoksen myötä lisääntyvä kilpailu voi alentaa kantokäsittelyn kustannuksia.

HANNA LENSU

VILJA-teema ilmestyy 12.8.2015

Aiheina mm.:

- Satonäkymät
- Viljan laatu ja kysyntä
- Punahomeongelma
- Viljelykierto
- Tuotantokustannukset

Teemanumero on monipuolinen ja kattava kokonaisuus viljasta ja viljankorjuusta. lehti myös säilytetään pitkään.

Hyödynnä suosituksen teeman huomioarvo ja ole mukana omalla ilmoituksellasi!

Soita heti 020 413 2321 ja varmista näkyvyytesi!

Aineistopäivä 7.8.2015

Aineistot sähköpostilla: ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

www.maaseuduntulevaisuus.fi

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Suomen 2. luetuin päivälehti

Ilmoita Maaseudun Tulevaisuuden käteväällä ilmoitus-automaatilla

Perhe-ilmoitukset ilmoitus-automaatilla -50 %

- HELPPO-KÄYTTÖINEN
- AVOINNA 24 H / VRK
- VALMIITA ILMOITUSPOHJIA
- MAKSU HETI

Uudella itsepalveluliittymällä voit jättää erilaisia rivi- tai kuvailmoituksia lehteen silloin, kun sinulle parhaiten sopii. Olipa myymässä, ostamassa tai onnittelemassa, kaikki onnistuu ilmoitusauto-maattimme kautta.

*) syntyneet, kastetut, kihlaukset, vihityt, onnittelet, kiitokset, tervehdykset.

Testaa heti osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi/ilmoitus tai Maaseudun Tulevaisuuden kotisivulla ylävalikosta ”Jätä ilmoitus”.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Suomen 2. luetuin päivälehti

Rajaseutu työllistää opiskelijoita

Nuoret metsurit hakevat työ-kokemusta kaukana kaikesta. Metsään on mentävä veneellä tai tulvivan tien yli, eivätkä karhutkaan ole itärajalla harvinainen näky.

.....

ILOMANTSI (MT)

Siinä se on, Venäjä, vain muu-taman sadan metrin päässä työmaasta. Tätä idemmäksi ei pääse rajaviivaa ylittämättä. Metsähallituksen kovat tu-lostavoitteet ovat levittäneet hakkuut myös tänne, syrjäiseen Pyötikköön.

Alue on karua kivennäismaa-ta. Muutaman kilometrin päässä levittäytyy Koivusuon luonnon-puisto. Täällä ohikulkijoihin törmääminen on harvinaista, ellei kulkija ole rajavartioston työntekijä tai karhu.

Tie työmaalle tahtuu veneel-lä, tai jos uskallusta riittää, ym-päri vuoden tulvivan metsätien yli.

Ryhmä opiskelijoita Ilo-mantsista ja Lieksasta on ollut Pyötikössä töissä kesäkuun alusta saakka. Osa on metsässä mielellään, osa vain siksi, että jotain töitä on tehtävä.

Venäjän rajavartiosto pysyy pitiössä

Lähellä rajaa työskennellessä tarvitaan rajavartioston lupa, joten ryhmä ilmoittaa valvonta-keskukseen aina ennen alueelle menoa.

Männyn kylvö kestää vielä muutaman viikon. Kylvö on katoava työläji, jota Pyötikössä hoitavat hieman tylsistyneet lukiolaiset.

Kylvöryhmää johtava **Henna Honkanen** on vaihtanut alaa sairaanhoitajasta metsätalous-insinööriksi. Hän on kiinnostu-nut kestävästä metsätaloudesta ja kiittelee kohteessa tehtyjen hoitotoimenpiteiden laatua.

Venäjän rajavartiostoa ei

alueella näy. ”On koulutuksen tarkoituskin, että he eivät näyt-dydy”, sanoo veneenkuljetta-jana ja ryhmän yleismiehenä toimiva **Jarmo Laatikainen**.

Työmaan keskelle on kepillä merkitty teerenpesä, jossa mu-nat odottavat vielä kuoriutu-mistaan. Kylmällä alkukesällä on ollut itärajallakin vaikutuk-sensa.

”Poikaset voisivat hyppiä jo alaoksille tähän aikaan vuodesta”, Laatikainen miettii.

Teerenpesä ei ole ainoa elä-mänmerkki aukealla: karhut ovat kuorineet hakkuuaukean kaikki kannot etsiessään toukkia.

Montako on näkynyt?

”Ei yhtään. Mutta kysy kone-kuskilta, montako hän on näh-nyt”, Laatikainen toteaa.

”Puomista tulee lopulta kuin oma käsi”

Massiivinen metsätyökone sammuu jyrähtäen ja nuori mies kurkistaa ohjaamosta.

Valtimolla metsäkoneasen-tajaksi opiskellut 17-vuotias **Aki Honkasaari** on ohjannut koneita lapsesta asti.

Mikä häntä metsään vetää?

”No, täällä ei ole niin mahdollon hällinä”, hän toteaa.

Honkasaarta kiehtoo tulevai-suus kaivinkoneen tai moton kopissa. Yrittäjänä, jos vain mahdollista.

Työllistyminen ei ole tuot-tanut vaikeuksia. ”Sain työn ensimmäiseltä, kenelle soitin. Kokemus ratkaisee.”

Honkasaaren mielestä ko-kemus on erityisen arvokasta hahmotuskyvyn kehittämisessä. ”Puomista tulee lopulta kuin oma käsi.”

Ja niin, karhuja on näkynyt tähän mennessä neljä.

Honkasaari käynnistää ko-neen ja jatkaa metsän laikutta-mista tottunein ottein.

Alkaa sataa. Laatikainen pä-räyttää veneen käyntiin ja pa-luumatka alkaa. Vastarannalla häämöttää jo vartioston vanha taukomökki.

Pian nuoretkin jättävät metsän taakseen. Seuraavat parikymmentä vuotta alue on jälleen karhujen valtakuntaa.

TUULIKKI VILO

AMMATTI

Minustako metsäkonekuskki?

Metsäkoneenkuljettajat ovat ammattilaisia, joilta vaaditaan monia taitoja. Tehokkuus on vain yksi hyvän kuskin ominaisuuksista. Katso, olisiko sinusta alalle.

Hyvä motoriiikka. Ilman motorista lahjakkuutta työ on äärimmäisen rasittavaa.

Fyysinen ja henkinen kunto. Metsässä kunto kohenee, mut-ta riittävä peruskunto on te-hokkaan työskentelyn edellytys.

Kyky itsenäiseen työskentelyyn. Metsässä voi tulla yksinäistä. Toisaalta eri tahojen kanssa on kyettä-vä kommunikimaan: metsän-omistajat ja muut sidosryhmät ovat läsnä konekuljettajan arjessa.

Metsäympäristössä viihtyminen. Luonto on lähellä, joten sitä on osattava arvostaa.

Täsmällisyys. Osa yrittäjistä hakee töihin naiskuseja, koska he kokevat naiskuskien olevan työssään keskimäärin huolellisempia.

Tarkkuus. Koneyrittäjälle on tärkeää, että koneet pysyvät kunnossa ja polttoainekustannukset kurissa. Koneet ovat liikkuvia huipputietokoneita, joita on vaalittava.

Kokonaissuoritus ja työn laatu. Metsänomistajat arvostavat työn jälkeä. Joillekin hakijoille on yllätys, ettei työs-sä vain ajella metsäkoneella.

Metsän laikutus sujuu Aki Honkasaarelta tottunein ottein. Hän on istunut työkoneiden ratissa lapsesta asti.

Kuljettajien koulutus ei mennyt tarpeeksi metsään

Metsäala houkuttaa opiskelijoita aiempaa enemmän. Valmistuneita voisi olla silti runsaammin.

”Luvut näyttävät karmeaa pulaa”, kertoo Metsäopetuksen erityisasiantuntija **Karl-Erik Hasa**. Hasan mukaan metsä-talousinvestointien myötä tarvi-taan ainakin 600 uutta kuljetta-jaa.

Mistä sitten johtuu, että osa jää vaille alan töitä?

Työpaikkojen saantia vaikeut-tavat paitsi työn kausiluontei-suus ja suhdanneherkkyys, myös alan kovat vaatimukset: Ei työtä ilman kokemusta, ei kokemusta ilman työtä.

Isolla rahalla investoineet yrittäjät hakevat parhaita mah-

dollisia kuljettajia. Vastavalmis-tuneille yhtälö voi olla ylitsepää-semätön.

Kalusto liian vanhaa

Tutkimus- ja kehitystyöhön erikoistuneen Metsäteho Oy:n toimitusjohtaja **Heikki Pa-juoan** mukaan ala on vaativa.

”Metsänkäsittely pitää osata eikä metsänomistajaakaan saa suututtaa. Se on monelle aika-moinen seinä.”

Yksilölliset erot tehokkuu-nessa kuljettajien kesken ovat huomattavia. ”Kuljettajapuoli tulee olemaan merkittävä, pu-hutaan vakavasta asiasta”, Hasa painottaa. ”Samalla valtioavallan suunnalta kasautuu kustannus-

paineita. Ei ole varaa tupeloida.”

Kaikkissa metsäkonekouluissa kalustokaan ei ole Pajuojan mu-kaan ajan tasalla. ”Metsäkone-yrityksissä ei juuri näe 4–5 vuot-ta vanhempia koneita. Jos kanta on koulussa sitä vanhempaa, ei hallitse tietojärjestelmiä ja uu-siin koneisiin liittyviä asioita.”

Kallis koulutus

Kuljettajien koulutus on kallista. Vuosikustannukset oppilasta kohden ovat yli 20 000 euroa ja perustutkinto kestää noin kolme vuotta. Jos opiskelijat valmistuvat tyhjän päälle, yh-teiskunnan tappiot kertautuvat.

Koulutuksessa riittää kuiten-kin valopilkkuja, joista iloita.

Alan suosio ja sitä myötä myös hakijamäärät ovat kasvaneet, minkä ansiosta koulut ovat voi-neet järjestää valintakokeita.

Hasan mukaan koulutus on edelleen maailman huippua.

Seuraavien vuosien aikana on tarkoitus lisätä erityisesti aikuiskoulutuksen osuutta. Ai-kuisilla, joilla on kone- tai met-sätaustaa, pohja on vankempi ja töihin pääsee nopeammin.

Hasan kotikentällä, Savon ammatti- ja aikuisopistossa, vastavalmistuneiden työllisyys-tilanne on hyvä.

”2013 tehdyssä selvityksessä ilmeni, että valmistuneista kah-ta vaille kaikilla oli oman alan työpaikka”, hän iloitsee.

» Metsän-käsittely pitää osata eikä omistajaakaan saa suututtaa. Se on monelle aikamoinen seinä.

HEIKKI PAJUOJA

Suomen nuorin metsäkone-koulu on pärjännyt luultavasti esimerkiksi siksi, että yhteistyö yrittäjiin on pidetty tiiviinä pai-kallisen Maaseutuammattiin -yhdistyksen avulla.

”Nykytasolla ei pärjätä”

Opetuksen laadun nostamiseksi on suunniteltu Metsäopetus rryn perustamista.

Mukaan halutaan oppilaitos-ten lisäksi työllistymisen kan-nalta tärkein lenkki: metsäorga-nisaatiot ja koneurakoitsijat.

Uudistuminen on Hasan ja Pajuojan mukaan välttämä-töntä, sillä nykyisellä tasolla ei pärjätä.

”Laatukysymys oli liian pit-kään vailla huomiota ja karu totuus paljastui. Koulutus ei tuottanutkaan sitä tulosta, mitä oli ajateltu”, Pajuoja toteaa. Tu-levaisuuden kuljettajat on nyt löydettävä - tavalla tai toisella.

TUULIKKI VILO

Kovat vaatimukset vastavalmistuneille: tulos tai ulos

» Voi olla, ettemme kouluta heitä riittävän paljon tai oikein, jotta he pärjäisivät työelämässä.

TOMMI ANTONEN

neet samaa tulosta aikaiseksi kuin kokeneemmat tekijät”, Saastamoinen kertoo.

Valtimon metsäkonekoulun rehtorin **Tommi Anttonen** ar-vion mukaan oman alan töihin työllistyy kahden vuoden sisäl-lä yli puolet valmistuneista.

Anttonen tiedostaa työelä-män haasteet. ”Voi olla, et-temme kouluta heitä riittävän paljon tai oikein, jotta he pär-jäisivät työelämässä.”

Alan opiskelijat saavat Ant-tonselta kehuja. Hänen mukaansamaa tulosta kuin am-mattilaiselta. Kaksi kaveria on lentänyt töistä, koska eivät saa-

17-vuotias Jaakko Purmonen kylvää männynsiemeniä, mutta tulevaisuus metsäalalla ei houkuta.